

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7683

гр. София, 25.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав, в
открито заседание на 09.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ана Методиева

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **12745** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 64 и сл. от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във връзка с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искане на Изпълнителна агенция по околна среда (ИАОС) за възстановяване на срок за изпълнение на указанията, дадени с Разпореждане № 21438/22.06.2025 г. по адм. дело № 12745/2024 г. на Административен съд – София-град (АССГ).

С Разпореждане № 21438/22.06.2025 г. касационната жалба на ИАОС срещу Решение № 11264/01.04.2025 г. по адм. дело № 12745/2024 г. е оставена без движение с указание в 7-дневен срок от получаване на съобщението да бъде уточнено от чие име е подадена жалбата, предвид обстоятелството, че изпълнителният директор и Изпълнителна агенция по околна среда имат самостоятелна правосубектност, както и с оглед преценката на представителната власт на приподписалото жалбата лице. Разпореждането е връчено на ИАОС на 27.06.2025 г. като срокът за изпълнението му е изтекъл на 04.07.2025 г.

Поради неизпълнение на дадените указания в срок, касационната жалба е върната с Разпореждане № 24418/15.07.2025 г.

Срещу разпореждането за връщане е подадена частна жалба, в която е направено и искане за възстановяване на срока, с твърдения, че неизпълнението на указанията се дължи на настъпили технически затруднения, довели до невъзможност уточнението и приложенията към него да бъдат изпратени своевременно.

С Определение № 11495/17.11.2025 г. по адм. д. № 9966/2025 г. Върховният административен съд е прекратил образуваното производство по частната жалба и е изпратил делото на Административен съд – София-град за произнасяне по направеното искане за възстановяване на срок.

С Разпореждане № 38788/21.11.2025 г. искането за възстановяване на срок е оставено без движение, като на молителя са дадени указания да изложи обстоятелствата, на които основава искането си, и да представи доказателства в подкрепа на същото. В изпълнение на указанията е

постъпила молба от 22.12.2025 г., в която са изложени доводи за наличие на технически проблем, довел до пропускане на срока.

С оглед необходимостта от преценка по същество на предпоставките по чл. 64, ал. 2 ГПК, искането е разгледано в открито съдебно заседание с призоваване на страните.

В проведеното открито съдебно заседание молителят представи извадка от вътрешната деловодна система на Изпълнителна агенция по околна среда, от която е видно, че на 04.07.2025 г. е регистриран изходящ документ с № 1721, адресиран до Административен съд – София-град, като в системата е отбелязано, че същият е изведен и изпратен. От данните по разпечатката се установява, че документът е създаден, регистриран и обработен в края на работния ден – в рамките на предоставения 7-дневен срок. Процесуалният представител на молителя заяви в съдебно заседание, че след регистрирането документът е изпратен чрез Системата за сигурно електронно връчване, но поради прекъсване на електрозахранването в сградата във връзка с извършвани ремонтни дейности, процесът на изпращане не е бил успешно финализиран, като към този момент администрацията е останала с убеждението, че изпращането е осъществено. Едва впоследствие е установено, че документът не е постъпил в съда.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Искането за възстановяване на срока е процесуално допустимо - подадено в срока по чл. 64, ал. 3 ГПК и от надлежна страна. Не са налице предпоставките на чл. 64, ал. 3, изр. второ ГПК, съгласно който възстановяване на срок не се допуска, ако страната е могла да поиска продължаването му преди изтичането му. От представените доказателства и изложените в съдебно заседание обяснения се установява, че към момента на изтичане на срока искателят е бил с убеждението, че процесуалното действие е извършено. При тези данни не може да се приеме, че към момента на изтичане на срока страната е знаела или е могла да знае, че указанията няма да бъдат изпълнени, поради което не е съществувала реална процесуална възможност да бъде поискано продължаване на срока по реда на чл. 63, ал. 1 ГПК. Следователно ограничението по чл. 64, ал. 3 ГПК в случая не намира приложение.

Разгледано по същество искането е основателно:

Съгласно чл. 64, ал. 2 ГПК възстановяване на пропуснат срок се допуска, когато страната докаже, че пропускането се дължи на особени непредвидени обстоятелства, които не е могла да преодолее. Преценката следва да се извършва конкретно, с оглед поведението на страната и положената от нея дължима грижа.

Съдът кредитира представената извадка от деловодната система като относимо писмено доказателство. Макар същата да не удостоверява получаването на документа от съда, тя обективира предприемане на процесуално действие в рамките на срока – изготвяне, регистриране и отбелязване на изпращането на уточнението. Тези данни кореспондират с изложените в съдебно заседание обяснения. Искателят е предприел в рамките на срока необходимите действия за изпълнение на дадените указания. Документът е бил изготвен, регистриран и подготвен за изпращане в последния ден от срока. Настъпилото прекъсване на електрозахранването, довело до нефинализиране на електронното изпращане, представлява обективно техническо препятствие, което не се установява да е резултат от организационна небрежност или бездействие.

Съдът отчита, че при електронното връчване успешното приключване на изпращането предполага техническа изправност както на локалната инфраструктура на подателя, така и на използваната електронна система. Когато страната е предприела своевременно действията по изпращане и вътрешната ѝ система отчита документа като изведен и изпратен, не може да се приеме, че е налице липса на дължима грижа само поради това, че впоследствие се е оказало, че предаването не е финализирано успешно по технически причини.

При съвкупната преценка на доказателствата съдът приема, че е налице причинно-следствена връзка между настъпилото техническо препятствие и пропускането на срока, както и че същото представлява особено непредвидено обстоятелство в смисъла на чл. 64, ал. 2 ГПК, което искателят не е могъл да преодолее към момента на изтичане на срока.

Ето защо искането за възстановяване на срока се явява основателно и следва да бъде уважено. Делото следва да се изпрати по компетентност на Върховния административен съд за произнасяне по частната жалба срещу Разпореждане № 24418/15.07.2025 г. по адм. дело № 12745/2024 г. по описа на Административен съд – София-град, с което е върната касационната жалба на ИАОС.

С оглед уважаването на искането и на основание чл. 64, ал. 2 ГПК във вр. чл. 144 АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 17 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ВЪЗСТАНОВЯВА на Изпълнителна агенция по околна среда срока за изпълнение на указанията, дадени с Разпореждане № 21438/22.06.2025 г. по адм. дело № 12745/2024 г. по описа на Административен съд – София-град.

ИЗПРАЩА делото на Върховния административен съд за произнасяне по частната жалба срещу Разпореждане № 24418/15.07.2025 г. по адм. дело № 12745/2024 г. по описа на Административен съд – София-град.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК, препис от определението да се изпрати на страните.

Определението не подлежи на обжалване по аргумент на чл. 66, ал. 2 ГПК във вр. чл. 144 АПК.

СЪДИЯ: